

CÂY SỒI CỔ THỤ -
TRƯỞNG LÃO
CỦA NGỌN ĐỒI

CÂY LONG NÃO -
TRƯỞNG LÃO
CỦA RỪNG

NÚI LỬA

BÀ LÃO
LÚA MÌ
EPPY

CẢNH ĐỒNG
LÚA MÌ

HAI NHÓC GẤU
SONG SINH

KHOẢNG ĐẤT
TRỐNG VEN HỒ
BUỔI HÒA NHẠC

THƯ VIỆN
CỦA RỪNG -
ÔNG NOM

CỬA HÀNG
BÁNH MÌ
ISON VÀ
ACHINE

QUẢNG TRƯỜNG
MẶT TRỜI LẶN

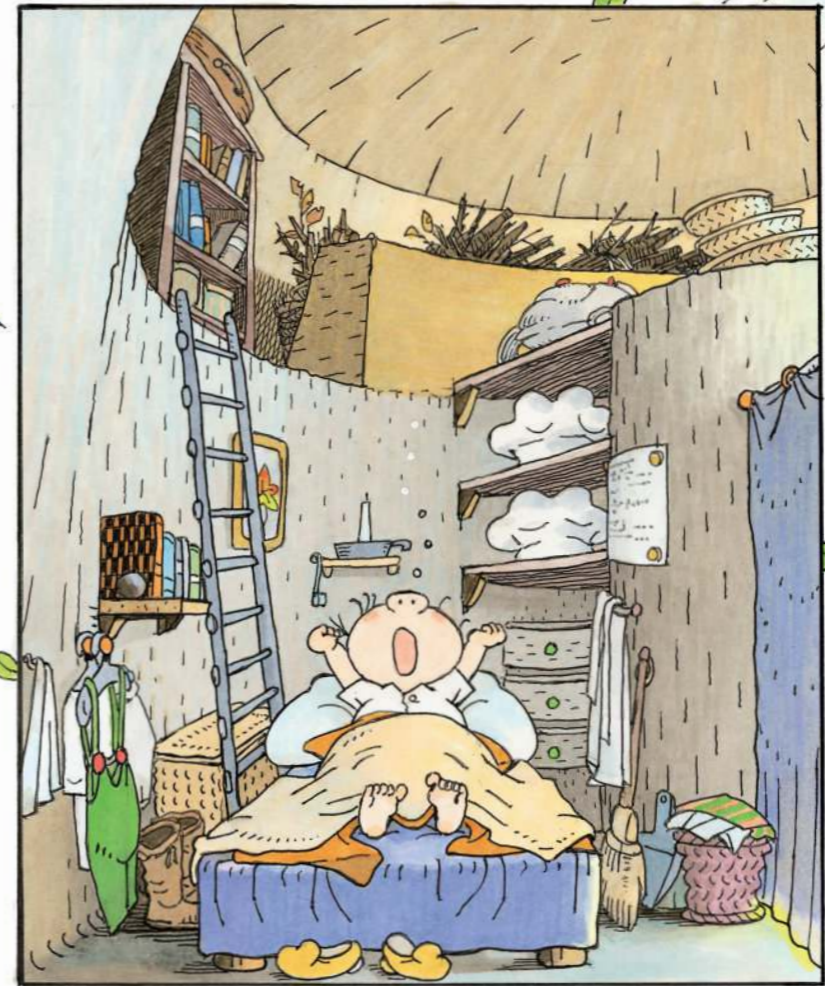
Rừng Gỗ Lớn

Iston

và cơn gió đầu xuân

Lời: Hiromi Suyama • Tranh: Miho Satake • Người dịch: Tiểu Tuệ

Dành cho thiếu nhi

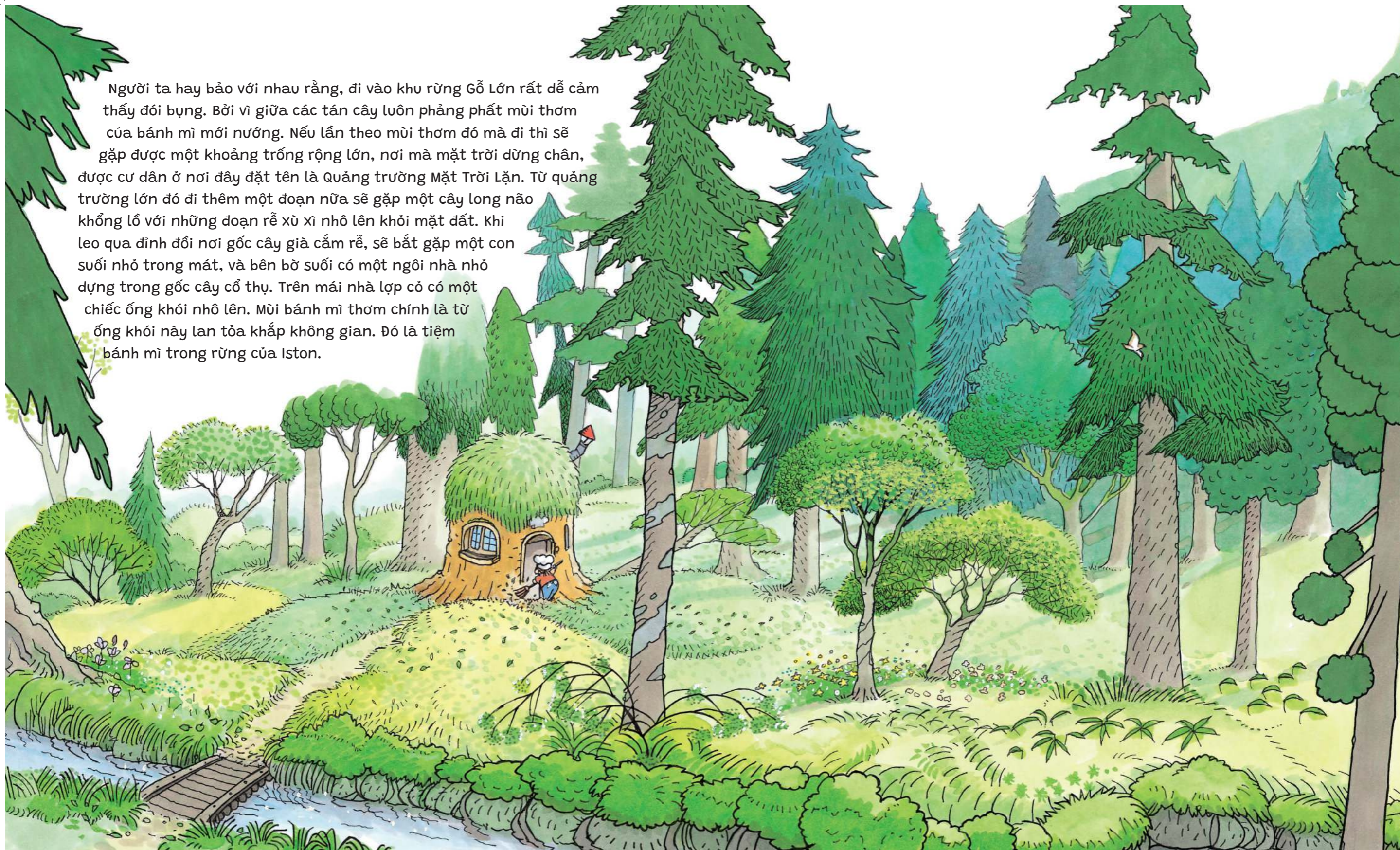
Isuton to Harunokaze by SUYAMA Hiromi and SATAKE hiromi.
Copyright ©SUYAMA Hiromi, ©SATAKE hiromi 2016-2018
All rights reserved.

Original Japanese edition published by Shuppan Works Co., Ltd.
This Vietnamese language edition is published by arrangement with
Shuppan Works Co., Ltd., in care of CA-LINK International LLC.

Xuất bản theo Hợp đồng chuyển nhượng bản quyền giữa
Shuppan Works Co., Ltd. và Nhà xuất bản Kim Đồng, 2024
Bản quyền tiếng Việt thuộc về Nhà xuất bản Kim Đồng, 2025

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Người ta hay bảo với nhau rằng, đi vào khu rừng Gỗ Lớn rất dễ cảm thấy đói bụng. Bởi vì giữa các tán cây luôn phảng phất mùi thơm của bánh mì mới nướng. Nếu lần theo mùi thơm đó mà đi thì sẽ gặp được một khoảng trống rộng lớn, nơi mà mặt trời dừng chân, được cư dân ở nơi đây đặt tên là Quảng trường Mặt Trời Lặn. Từ quảng trường lớn đó đi thêm một đoạn nữa sẽ gặp một cây long não khổng lồ với những đoạn rễ xù xì nhô lên khỏi mặt đất. Khi leo qua đỉnh đôi nơi gốc cây già cắm rễ, sẽ bắt gặp một con suối nhỏ trong mát, và bên bờ suối có một ngôi nhà nhỏ dựng trong gốc cây cổ thụ. Trên mái nhà lợp cỏ có một chiếc ống khói nhô lên. Mùi bánh mì thơm chính là từ ống khói này lan tỏa khắp không gian. Đó là tiệm bánh mì trong rừng của Iston.

Những nhánh cây phủ tuyết suốt một mùa đông cho tới lúc này đã bắt đầu nhú lên những mầm xanh be bé. Chính là vào một ngày đầu xuân như thế, khi mà bột đã được nhào xong, đã nặn thành bánh và tất cả đã sẵn sàng, chỉ còn mỗi việc cho bánh vào lò nướng nữa thôi thì lại xảy ra vấn đề. Đó là lò nướng hoàn toàn nguội lạnh, không có chút ánh lửa.

“Ôi chao, bị sao thế này?”

Iston thắc mắc ngó vào bên trong lò. Đó cũng chính là nơi ở của Achine, một tinh linh lửa bé nhỏ. Mọi khi vào giờ này cậu ấy đã bắt đầu nhảy múa hăng hái để đốt nóng lò sẵn cho Iston rồi. Cậu ấy chính là người chịu trách nhiệm làm nóng lò và giữ lửa để giúp Iston nướng những mẻ bánh mì ngon tuyệt. Ấy thế mà sáng nay lò nướng lại nguội ngắt, lạnh tanh như chưa từng được nhóm lửa vậy.

“Này, Achine ơi.”

Nhưng dù Iston có gọi thế nào thì bên trong lò nướng cũng vẫn im ắng lạ thường.

“Nè, Achine, cậu có trong đó không thế? Achine!”

Mất một lúc mới có tiếng đáp nhỏ xíu vang lên từ góc sâu trong đáy lò.

“Tớ ở đây.”

Khi nhìn kỹ lại, Iston mới thấy sâu tí bên trong lò, Achine đang ủ rũ ngồi bó gối.

“Ồ, hóa ra cậu ở trong đó. Thế là tốt rồi, may quá.”

Tớ muốn nướng bánh, cậu nhóm lửa giống như mọi khi giúp tớ được không?”

Nghe vậy, nhưng Achine lại chẳng buồn đứng dậy. Cậu buồn bã thờ dài một tiếng nã nể.

“Không được đâu. Sáng nay khi tỉnh dậy tớ đã không còn nhảy múa được nữa.”

